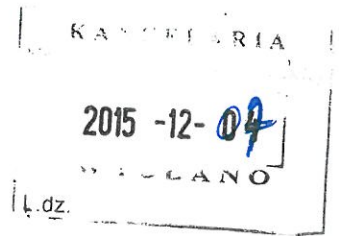

SEKRETARZ
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
Rafał Dębowski

Warszawa, 7 grudnia 2015 roku

Szanowny Pan
dr Marcin Warchol
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

NRA-02-RD/78/15
(dot. DL-III-023-79/15)

Szanowny Panie Ministrze,

Pismem z dnia 12 października 2015 roku, nawiązując do wcześniejszej korespondencji zawartej m.in. w piśmie podsekretarza stanu Jerzego Kozdronia z dnia 9 października 2015 r. (DL-III-023-79/15), zwróciłem się z prośbą o zmianę § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu doręczania pism sądowych w postępowaniu karnym (Dz.U. z 2015r poz. 82 i poz. 887).

Ponieważ do chwili obecnej nie otrzymałem odpowiedzi na to wystąpienie, a sprawa bynajmniej nie straciła na aktualności, dlatego pozwolę sobie ponowić prośbę o rozwiązanie problemu dotyczącego obecnej treści § 7 ust. 4, po zmianie dokonanej nowelą z dnia 1 lipca 2015 r. do przedmiotowego rozporządzenia.

Na skutek nowelizacji rozporządzenia w rzeczonym przepisie określającym osoby, którym można wydawać z placówki pocztowej awizowane przesyłki wykreślono m.in. zwrot „lub ustanowionemu pełnomocnikowi”. Spowodowało to ogromne i zupełnie niepotrzebne komplikacje w pracy obrońców, którzy wedle obowiązujących obecnie przepisów muszą osobiście odbierać awizowaną korespondencję, nie mogąc korzystać w tym zakresie z pomocy pełnomocników (aplikantów, pracowników sekretariatu).

Tymczasem przepisy kodeksu postępowania karnego, analizowane w ujęciu systemowym, bynajmniej nie nakładają obowiązku osobistego odbierania przesyłek awizowanych przez adresata. Powtarzając argumentację z mojego poprzedniego pisma w tej sprawie, przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 133 k.p.k. w przypadku niemożliwości osobistego doręczenia pisma adresatowi (czyli w sposób określony w art. 132 k.p.k.) pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe pozostawia się w najbliższej placówce pocztowej tego operatora, o czym odpowiednio zawiadamia się adresata. Przepis art. 132 k.p.k. przewidujący obowiązek

osobistego doręczenia pisma adresatowi przestaje działać w momencie, gdy nie ma możliwości osobistego doręczenia przesyłki adresatowi. Po pozostawieniu przesyłki pocztowej w placówce operatora pocztowego „wydanie ze skutkiem doręczenia”, bo takim pojęciem posługuje się prawo pocztowe, nastąpić może również na zasadach przewidzianych w art. 37 ust. 2 pkt. 2) Prawa pocztowego, tj. przesyłka pocztowa może być wydana ze skutkiem doręczenia również „przedstawicielowi ustawowemu adresata lub pełnomocnikowi adresata upoważnionemu na podstawie pełnomocnictwa udzielonego na zasadach ogólnych lub na podstawie pełnomocnictwa pocztowego”.

Ustalając w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb doręczania pism sądowych w postępowaniu karnym, nie można pomijać uprawnień przewidzianych przepisami ustawowymi, tym bardziej, że jak z powyższych względów nie zachodzi kolizja między doręczeniem pisma „adresatowi osobiście” (art. 132 § 1 k.p.k.), a „wydaniem ze skutkiem doręczenia” pisma w placówce pocztowej pełnomocnikowi adresata (art. 37 ust. 2 pkt. 2 lit. b prawa pocztowego w zw. z art. 133 k.p.k.).

Nadmienić przy tym należy, iż przepis art. 132 ust. 1 k.p.k. obowiązuje w niezmienionej treści od wejścia w życie kodeksu postępowania karnego i mimo jego treści pisma sądowe w postępowaniu karnym złożone w placówce operatora pocztowego w związku z niemożliwością osobistego doręczenia adresatowi w sposób określony w art. 132 § 1 k.p.k. wydawane były pełnomocnikom ze skutkiem doręczenia.

Ponawiam więc prośbę o potraktowanie niniejszego wystąpienia jako postulatu Naczelnej Rady Adwokackiej wprowadzenia zmian w przedmiotowym rozporządzeniu, uwzględniających możliwość wydawania pism ze skutkiem doręczenia pełnomocnikom adwokatów w placówkach pocztowych. Wydaje się oczywiste, że skoro pełnomocnik adwokata może odebrać pismo w jego kancelarii, to tym bardziej dysponujący tym samym pełnomocnictwem pełnomocnik może odebrać pismo w placówce pocztowej. Skoro racjonalny ustawodawca wprost przewiduje w art. 133 k.p.k. możliwość pozostawienia pisma osobie upoważnionej do odbioru korespondencji w miejscu stałego zatrudnienia adresata (przez co rozumie się także sytuację, gdy osoba upoważniona do odbioru korespondencji nie jest jednocześnie pełnomocnikiem adresata, lecz została upoważniona do odbioru korespondencji przez zakład pracy, w którym adresat pracuje), to tym bardziej nie ma przeszkód, by zgodnie z art. 37 prawa pocztowego w zw. z art. 133 k.p.k. wydawać ze skutkiem doręczenia pisma sądowe w postępowaniu karnym pełnomocnikowi adresata w placówce pocztowej.

Takie rozwiązanie znacząco ułatwi obrońcom wykonywanie zawodu, a nadto wydatnie przyczyni się do zmniejszenia kosztów udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych.

Z poważaniem,

adwokat Rafał Dębowski
Sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej